

felte Medlemmer have lagt megen Bægt paa, at dette Ord indskydes, da det, man her vil ramme, jo er forsættlige Eiendomsindgreb, hvorimod det ikke er Meningen at ville have den straffet, der har gjort slige Overgreb af ren Banvare eller ved Tyendes Uefferrettelighed osv.; men er det Meningen, da finde de, at det ogsaa udtrykkelig maa siges. Andre Medlemmer stille sig mindre skarpt til dette Spørgsmaal; vi mene, at det ganske vist er Meningen, at kun forsættlige Overtrædelser skulle straffes, men tro, at Resultatet vil blive det samme, om ogsaa dette Ord ikke staar der; vi se dog ikke rettere, end at det helst bør tilføies. Fra først af har et enkelt Medlem bestemt været imod dette Forslag, men jeg tror, at han, hvad han vistnok vil bekræfte, naar han faar Ordet, nu har frafaldet sin Modstand. Det er altsaa et Forslag fra det samlede Udvalg og ikke fra et Flertal. — Blandt de halv kriminalrettlige Bestemmelser, som ere optagne i Lovforslaget, have vi i Sammenligning med den migjældende Ret favnet en Straffebestemmelse for den, som driver anden Mands Husdyr ind paa sin Jord for der at optage dem, en Handling, der maasse ikke er ganske ualmindelig, og som i Forordningen af 29de Oktober 1794 § 45 er belagt med Straf, og det er dog vistnok ikke Meningen, at den for Fremtiden skal være straffri. Da nu de Bestemmelser i Forordningen af 1794, der endnu gjælde, hæves ved § 15, kunde det maasse være rigtigt at optage denne Bestemmelse i Lovforslaget, og den kunde maasse faa finde sin passende Plads i § 9, som derved faar en forandret Affattelse. Med Hensyn til Ordet „forsættlig“ vil det ses, at det er brugt i § 9 i dens nuværende Skikkelse, ligesom ogsaa i Forordningen 1794 § 45, saa at der ikke i saa Henseende sker nogen Forandring ved vort Forslag, og jeg skal tilføie, at jeg antager, at Mindretallet vil tage sit Underændringsforslag under Nr. 21 b. angaaende dette Ord tilbage. Herefter fremtræde samtlige Ændringsforslag til de første 10 Paragrapher som Forslag af det samlede Udvalg, og jeg tror saaledes at kunne anbefale dem til det høie Things Bedtagelse; de fremtræde alle saaledes, alene

med Undtagelse af den Afskillelse, der er tilføiede ved § 4.

Formanden: Hvis jeg forstod den ærede Ordfører rigtig, yttrede han, at Underændringsforslaget under Nr. 21 b, der er stillet af det 10de kongevalgte Medlem (Thygeson), ønskes taget tilbage af det nævnte ærede Medlem. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om dette forholdet sig saaledes?

Thygeson: Ja.

Formanden: Jeg skal da spørge, om Nogen optager det. (Opbøhd). Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Erup: Naar jeg har tilladt mig i denne Sag at stille en Række af Ændringsforslag eller rettere Underændringsforslag, da haaber jeg, at det ærede Thing og særlig det ærede Udvalg i Tallet af de Ændringsforslag, der saaledes ere stillede af mig, kun vil se et Bevis paa, i hvilken Grad det foreliggende Emne interesserer mig, og derimod ikke en Mangel paa Anerkjendelse af den Omhu og Dygtighed, hvormed Udvalget ogsaa efter min Mening har behandlet Lovforslaget. Førend jeg gaar til at omtale disse Underændringsforslag, skal jeg dog tillade mig at fremsøre en besteden Tvivl om, hvorvidt Udvalget har haft tilstrækkelig Føie til at foreslaa, at de Ord i § 1: „uden at nogen særlig Hjemmel dertil findes“ udelades. Foruden at henwise til, at et ganske lignende Udtryk vil blive staaende i Lovforslagets § 7, skal jeg nemlig dog gjøre opmærksom paa, at der, saa forekommer det mig, vel kan tænkes Tilfælde, i hvilke en Mand kan have en særlig Hjemmel til at føre Kreaturer over Andenmands Mark, f. Ex. naar der ligger en Servitut paa en Eiendom om at taale dette fra Andenmands Side, og jeg formoder, at det maa være saadanne Tilfælde, som der er sigtet til ved det oprindelige Udtryk i Lovforslagets § 1 „uden at nogen særlig Hjemmel dertil findes.“ Jeg har imidlertid ikke villet stille noget Underændringsforslag om at optage disse Ord i Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1, fordi